

QUE VEURE A ESPLUGUES

Esplugues és una ciutat estratègicament situada a la regió metropolitana, amb una població de més de 47.000 habitants i amb el terme municipal més petit del Baix Llobregat. Un municipi obert, modern i que conserva els seus senyals d'identitat.

Amb una economia ben diversificada i basada en els serveis, disposa d'una activitat comercial amb tradició i arrelament a la ciutat. La intensa vida associativa i els equipaments culturals, cívics i esportius fan d'Esplugues un municipi amb activitats per a tots els públics durant tot l'any.

La ciutat disposa d'un patrimoni cultural únic al Baix Llobregat, amb un nucli antic de gran bellesa i un passat ceramístic que divulga des dels seus museus. Una xarxa de parcs i jardins estesos per tota la ciutat contribueixen a fer d'Esplugues un municipi verd. L'oferta gastronòmica i d'hotels garanteix una estada ideal en la ciutat.

El Museu Can Tinturé

El Museu Can Tinturé acull la col·lecció de rajola de mostra de Salvador Miquel, adquirida l'any 1999 per l'Ajuntament d'Esplugues amb l'objectiu de preservar-la i de fomentar-ne l'estudi i la difusió. Can Tinturé és el primer museu monogràfic de rajola de mostra de l'estat espanyol i n'exposa peces produïdes des del segle XIV al segle XIX.

La col·lecció Salvador Miquel descobreix la importància com a expressió artística i patrimoni cultural de les rajoles de mostra, que van constituir els revestiments ceràmics de molts habitatges de Barcelona, d'arreu de Catalunya i de la Península Ibèrica des dels temps medievals fins al moment en què es va industrialitzar el seu procés de fabricació. (Carrer de l'església, 36)

El futur Museu de Ceràmica "La Rajoleta" (Fàbrica Pujol i Bausis)

La Fàbrica Pujol i Bausis, coneguda popularment com La Rajoleta, va ser el centre de producció de ceràmica industrial més important de Catalunya i un dels més destacats de l'Estat espanyol durant els segles XIX i XX. Adquirí un protagonisme especial durant el modernisme, època en què va ser proveïdora d'arquitectes de renom, com ara Antoni Gaudí, Domènech i Muntaner, Puig i Cadafalch o Gallissà.

El recinte, tan sols, és pot visitar de manera guiada els diumenges o prèvia concertació, perquè es troba a l'espera d'iniciar el que ha de ser el futur projecte del Museu de Ceràmica "La Rajoleta".

Claustre del Monastir de Montsió.

El Monestir de Santa Maria de Montsió es troba actualment a [Esplugues de Llobregat](#), al carrer de l'Església, número 82. És la seu de la Comunitat de Monges [Dominiques](#) de clausura. La congregació va ser fundada el 1347 i, després de diversos trasllats, s'instal·là a la seu actual en 1948.

El claustre està des de 1947 a Can Casanoves, propietat emplaçada a Esplugues de Llobregat, comprada al comte de Montseny per la comunitat de monges dominiques claustrades.

La primera comunitat de monges dominiques claustrades s'instal·là a Barcelona el 1351 en una casa prop del portal de Jonqueres. Després de diversos canvis d'allotjament, el 1423 passà a l'antic convent agustinià de Sta. Eulàlia del Camp, situat prop de la plaça Santa Anna, el qual posseïa el claustre gòtic datat del 1388 i adoptà el nom de Santa Maria de Mont-Siò

A finals del segle XIX, el claustre i l'església foren traslladats a la Rambla Catalunya.

El 1947 tota la comunitat es traslladà a Esplugues.

El 1948 es decidí portar el claustre al nou convent. El trasllat, pedra a pedra, fou dirigit per l'arquitecte Armand Mas i Tullà. El convent s'annexionà així a la casa i, a l'Eixample, restà l'església convertida en parròquia de Sant Raimon de Penyafort.

El claustre gòtic del segle XIV, que alguns autors han definit com a joia, és sens dubte la peça arquitectònica més valuosa d'Esplugues.

(Carrer de l'Església, 82) (Visites últim diumenge de mes de 11h a 13h)

ESPAI BARONDA

Espai recuperat que va ser una antiga fàbrica de ceràmica "La Baronda" que va funcionar entre finals dels anys 40 i els 90 del passat segle. Compta amb sales d'actes i exposicions i amb aules de formació que es troben a disposició del municipi per a la realització de tallers, activitats culturals i socials, reunions d'entitats, seminaris i congressos. Les seues d'empreses relacionades amb el disseny gràfic i industrial, l'interiorisme, el paisatgisme, les consultories o les enginyeries conviuen en

perfecte harmonia amb els espais d'utilització pública d'us ciutadà. Hi trobem l'exposició permanent de 31 obres ceràmiques de l'artista i ceramista Angelina Alós, donades a la ciutat d'Esplugues per la seva filla, Blanca Morales a l'any 2010. Hi ha també obres premiades en les diferents edicions de la Biennal de Ceràmica d'Esplugues. La seva rehabilitació i recuperació ha estat condecorada amb el Premi Rehabilitació Béns Immobles dels Premis Bonaplata 2010.

(Carrer de la Riba, 36)

Bateria antiaèria de Sant Pere Màrtir.

El turó de Sant Pere Màrtir, punt de trobada dels municipis de Barcelona, Esplugues i Sant Just Desvern, ha estat sempre un magnífic mirador sobre el pla de Barcelona i del Baix Llobregat. Precisament ha estat aquesta visió tan privilegiada la que el va configurar durant anys com un lloc estratègic militar.

Durant la Guerra Civil, dalt del cim s'instal·là una unitat de reflectors que tenia com a objectiu descobrir l'aviació enemiga durant les nits de bombardeig. També en aquest indret, en la vessant d'Esplugues i a tocar el cim, s'hi construïren, probablement a finals del 1937 o a començament del 1938, tres bases de formigó per acollir tres canons antiaeris, malgrat aquesta construcció que ha perdurat fins els nostres dies, una de les preguntes més freqüents és, si aquestes bases arribaren acollir els canons.

(Plaça Mireia)

Ajuntament.

Seu oficial i principal de l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat. Ocupa l'antic Hostal de Picalqués, del segle XVIII. A la planta baixa hi ha ubicada la Gerència, l'Àrea de Finances i Gestió de Recursos, i la Unitat tècnica de Sistemes d'Informació i Coneixement. A la planta primera s'ubica l'Alcaldia, els Serveis Jurídics i el Saló de Sessions. A la planta segona, l'àmbit de Territori i Medi Ambient i la corresponent regidoria. (Plaça Santa Magdalena, 13)

Església parroquial de Santa Magdalena

És un edifici d'una nau amb capelles laterals construïdes entre els contraforts. A la façana s'obre una rosassa de vidres acolorits. Porta amb llinda i un timpà de mig punt. Al costat el esquerre s'alça el campanar, quadrat, amb quatre finestrals de mig punt, amb l'esfera del rellotge davant i un cimbal de ferro per sostenir les campanes. L'obra és tota de maçoneria.

Està emplaçada en els alocs que foren antigament propietat del [Monestir de Sant Pere de les Puelles](#). La trobem ja documentada al

s. XI amb el nom de Capella de Santa Magdalena. Al s. XVI fou engrandida, alçant-se el campanar i la nova rectoria. Reconstruïda diverses vegades, no hi ha restes de les antigues construccions. L'església actual està emplaçada al mateix lloc que les altres dues. Fou refeta entre el 1863 i 1869. Tornada a reconstruir l'any 1939, les obres de decoració interior i la nova rectoria s'allarguen fins al 1945.

Parc de Can Vidalet

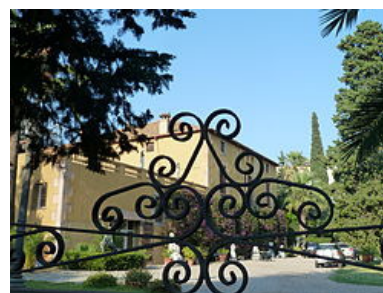
Can Vidalet és un dels jardins històrics més emblemàtics de la xarxa de parcs metropolitans i l'espai verd urbà més important d'Esplugues de Llobregat. A més de l'atractiu, que comparteix amb qualsevol altre parc, de ser un indret per al repòs el lleure i l'apropament a la natura, n'ofereix un de suplementari ben particular: la possibilitat de poder gaudir i aprendre dels valuosos elements antics que guarda gelosament (el palauet, el llac, l'estany, el safareig, la vegetació, etc.) i de la seva característica organització de l'espai. Aquesta tipologia de jardí combinava dissenys geomètrics, prop de les cases, amb altres de vegetació quasi espontània sobre un relleu creat artificialment, que pretenia imitar el paisatge natural. L'aigua era un element fonamental, distribuïda fins als últims racons per una xarxa de petits canals. Cascades i sortidors aportaven el so al conjunt visual. Entre la vegetació predominen les espècies autòctones, amb una important presència d'alzines i pins blancs, molts d'ells centenaris i de port excepcional.

Can Fàbregas

Va ser construïda al segle XV i dedicada al conreu de vinyes, amb uns amplis cellers. La casa és coneguda també per Ca l'Hospital, perquè havia estat propietat de l'[Hospital de la Santa Creu i Sant Pau](#) per un llegat del segle XVII. Al segle XIX la finca va ser confiscada en temps de les desamortitzacions endegades pels governs liberals, i adquirida per la família Fàbregas. Entre el 1939 i 1992 hi va residir l'escultora Eulàlia Fàbregas de Sentmenat que la va restaurar deixant-hi diferents escultures a més d'una notable col·lecció de béns mobles.

La portalada d'accés, amb una porta de ferro i un mur de tanca, està atribuïda a [Josep Puig i Cadafalch](#).

El molí va ser construït pel primer propietari de la família Fàbregas. Donada la precarietat del material, l'edifici aviat començà a deteriorar-se i la següent generació abandonà l'ús del molí. A principis dels vuitanta, però, s'hi feren obres de recuperació adequant-lo com a habitatge. (Carrer Sometents, dins del parc)

És una casa pairal de planta quadrada amb coberta a quatre aigües. La façana és simètrica, estructurada segons les línies clàssiques de les cases pairals. A la planta baixa hi ha l'eix de la façana, on s'obre el portal principal, rectangular, datada l'any 1731 (data d'ampliació de la casa) i flanquejat per dues finestres. A la planta noble i paral·lel al portal hi ha un balcó de llosa i una gran finestra a cada costat. A totes les finestres hi ha marc de pedra. Les golfes comuniquen a l'exterior per tres petits arcs de mig punt, situats a l'eix central de la façana.

Can Clota

La masia amb torre està situada prop del torrent de Can Clota. La seva torre només és visible des de la carretera d'Esplugues. Manté l'aspecte de les reformes fetes al segle XVIII, però conserva l'estructura primitiva.

Consta de planta baixa, dos pisos i un torricó-mirador, de planta quadrada, voltat de finestrals antigament coberts. A la [llinda](#) del portal d'entrada hi ha l'[escut heràldic](#) de la baronia amb la inscripció: "Triump hum non est sine sanguine". A l'est hi ha situada la capella, pública, datada l'any 1689, segons la inscripció d'una pedra conservada a la sagristia. El casal, envoltat de jardins, té un llac rodejat per una galeria-claustre d'[arcs de mig punt](#).

Creu de terme (Carrer Apelles Mestres s/n)

Carrer de l'Església

Carrer de Montserrat

Plaça del Pare Miquel

Carrer de Sant Francesc Xavier

Torre del Sr Domingo o Castell dels tres dragons (Carrer Bruch, 78)

Monument a Montesa de Josep Mª Subirachs

